

wähhendada; sellepärast wöidis Samuel
sallaja Dawet kuningaks. Piddi siis
Saul nüüd ilma Samueli nõuta läbbi
aiama, mis omma kurwastusse päiwil kül
hea melega olleks sowinud ja wötnud. Sest
olli temma peale kurwastusse ja ahhastusse
waim tulnud, mis agga Dawet omma kand-
le mängimisslega üksnes jõudis fergitada.
Se haigusse ferd teggi tedda arraks, usf-
mataks, issimelisseks ja ebbaussolisseks.
Parremail päiwil olli ta feik kunsimehhed
ja targad rigist wäljaaianud; nüüd otfis
temma neid issi jälle üllesse. Kui Bilis-
tite wasto jälle sõtta tulli minna, wärrises
temma südda sees neid nähhes, ja otfis,
— et Jehowa temmale ennam ei wastand
ei unnenäggude egga prohwetide läbbi, —
lausujat, kelle käest kuulda sada, kuidas sõa
loud peaksid minnema, sest ta olli omma
lotust Jummal pealt ärrahetnud. Tedda
juhhati Endori ühhe lausuja naese jure.
Saul läks teiste rietega teise mehhe päh-
hâ senna ja wannutas sedda pettist, om-

male ilmast ärralahfund Samueli ettetua.
Esfite wabbandas se kül ennast, agga pär-
rast näitis, kuidas ütles, Samueli temma-
le, kes ahhastud kuningale agga willetsust
fulutas. Ilma lotusseta hakkas Saul ja
temma sõawäggi taplust, mis neile õnnetu-
maks läks. Israeli rahwast lödi mahha,
Jonatan langes omma kahhe wennaga,
Sauli ennast hawati rängaste, ja et temma
sõariistade kandja ei tahtnud kät temma
külge panna, langes ta issi omma möga
sisse.

Kui lahkud ärra Jummalast
Siis olled petnud end,
Teed, mõtled, rägid rummalast,
Nääd kiusatuste und. —
Null, anna Jummal sedda meelt,
Et ma ei eksi ello-teelt.